சட்டமறுப்பு இயக்கம்

அறிமுகம்:

- சட்டமறுப்பு இயக்கம் என்பது ஒரு குடிமகன் சில சட்டங்கள், கோரிக்கைகள், உத்தரவுகள் அல்லது அரசாங்கத்தின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கும் செயலாகும்.
- இந்தியாவில், சட்டமறுப்பு இயக்கம் இந்திய தேசியவாத இயக்கத்தில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். பல வழிகளில், ஒத்துழையாமை இயக்கம் இந்தியாவில் சுதந்திரத்திற்கு வழி வகுத்த பெருமைக்குரியது

பின்னணி:

- பிப்ரவரி 1922 இல் நடந்த சௌரி சௌரா சம்பவத்திற்குப் பிறகு காந்தியால் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை திடீரென வாபஸ் பெற்றது, பல காங்கிரஸ் தலைவர்களை மனச்சோர்வடையச் செய்தது மற்றும் தேசிய இயக்கத்தில் கூர்மையான வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.
- அரசாட்சியை உள்ளிருந்து தகர்க்கும் சுயராஜ்ஜியத் திட்டம், சபை மற்றும் நகராட்சி அரசியலுக்குள் நுழைந்தது.
- கிராமங்களில் காந்தியக் கட்டுமானப் பணிகளை வலியுறுத்தும் 'நோ சேஞ்சர்' குழு சிதறி, அரசியல் முன்னேற்றங்களில் இருந்து தங்களை ஒதுக்கி வைத்தது.
- ஒத்துழையாமை கிலாபத் நாட்களின் குறிப்பிடத்தக்க இந்து–முஸ்லிம் ஒற்றுமை 1920 களின் மத்தியில் பரவலான வகுப்புவாத கலவரங்களாக கலைக்கப்பட்டது.
- 1927–28ல் மாற்று அரசியலமைப்புக்கான நேரு அறிக்கை திட்டம் தொடர்பாக ஜின்னாவுடனான பேச்சுவார்த்தைகள் இந்து மகாசபையின் எதிர்ப்பாலும், ஜின்னாவின் பிடிவாதத்தாலும் முறிந்தது.
- இந்து–முஸ்லிம் ஒற்றுமை மீண்டும் பெறப்படவில்லை என்றாலும், 1928 முதல் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியின் பல அறிகுறிகள் பின்வருமாறு:
    - சைமன் கமிஷன் புறக்கணிப்புப் போக்கில் ஊர்களில் ஆர்ப்பாட்டம் மற்றும் ஹர்த்தால் நடைபெற்றது.
    - பம்பாய் மற்றும் கல்கத்தாவில் கம்யூனிஸ்ட் தலைமையிலான தொழிலாளர் இயக்கம் இந்திய தொழிலதிபர்களையும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளையும் முதலாளிகளையும் ஒரே மாதிரியாக பயமுறுத்தியது.
    - வங்காளம் மற்றும் வட இந்தியாவில் புரட்சிகர குழுக்களின் மறுமலர்ச்சி (பகத் சிங்கின் HSRA ஒரு புதிய மதச்சார்பற்ற மற்றும் சோசலிச தொனியை அறிமுகப்படுத்தியது)

- பல்வேறு பகுதிகளில் விவசாய இயக்கங்கள், குறிப்பாக 1928 இல் குஜராத்தில் வல்லபாய் படேல் தலைமையில் பர்தோலி சத்தியாகிரகம் வெற்றிகரமாக நில வருவாயை உயர்த்துவதற்கு எதிராக நடந்தது.
- மேலும், காங்கிரஸின் இடதுசாரிகள் தோன்றிய இந்த காலகட்டத்தில், ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் சுபாஸ் போஸின் கீழ், பூர்ணா ஸ்வராஜ் என்ற முழக்கங்கள் ஒலித்தன.

- மேலும், பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்திற்கும் இந்திய நலன்களுக்கும் இடையே சில அரசியல் மற்றும் பொருளாதார பதட்டங்கள் இருந்தன; அவற்றில் சில பின்வருமாறு:
  - 1929 இன் பிற்பகுதியில் இருந்து உருவான உலக மந்தநிலையின் தாக்கத்தால் முரண்பாடுகள் மிகவும் கூர்மையடைந்தன. வணிகக் குழுக்கள் பிரிட்டிஷ் கட்டணக் கொள்கையில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. லங்காஷயர் ஜவுளி இறக்குமதிகள் மீண்டும் அதிகரித்தன, மேலும் பிர்லாக்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்கு இடையே கல்கத்தாவில் வளர்ந்து வரும் மோதல்கள் மற்றும் கடலோர கப்பல் போக்குவரத்து தொடர்பாக பம்பாயில் வளர்ந்து வருகின்றன.
  - பெரிய அளவிலான ஆட்குறைப்பை எதிர்கொள்ளும் தொழிலாளர்கள் முன்னோடியில்லாத போர்க்குணம் மற்றும் அமைப்புடன் போராட்டங்களைத் தொடங்கினர்.
  - விவசாய உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட தேக்க நிலை மற்றும் 1920 களின் பிற்பகுதியில் இரயத்துவாரி பகுதிகளில் நில வருவாயை அதிகரிக்க பிரிட்டிஷ் முயற்சிகள் மூலம் கிராமப்புற பதட்டங்கள் கூர்மைப்படுத்தப்பட்டன – பர்தோலி வெற்றி அத்தகைய முயற்சிகளை நிரந்தரமாக நிறுத்தும் வரை தொடர்ந்து.

சட்டமறுப்பு இயக்கம் (1930 –1931):

- லாகூர் காங்கிரஸ் (1929) பூர்ண ஸ்வராஜுக்கான அகிம்சைப் போராட்டத்தின் துல்லியமான முறைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதை காந்தியிடம் ஒப்படைத்தது.
- 1930 ஜனவரி 26 அன்று முடிந்தவரை அதிகமான மக்களால் இந்தியா முழுவதும் ஒரு அறிக்கை அல்லது சுதந்திர உறுதிமொழி எடுக்கப்படும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.
- இந்த நாளில் சட்டமறுப்பு தொடங்கப்பட வேண்டும் மற்றும் சுதந்திர தினமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

காந்தியின் முயற்சிகள்:

- காந்திக்கு தன் செயலில் இன்னும் உறுதியாக தெரியவில்லை. இயக்கத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு அவர் மீண்டும் ஒரு சமரச அரசாங்கத்திற்கு முயற்சித்தார். அவர் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்தின் 'பதினொரு

புள்ளிகளை' முன்வைத்து, இர்வின் பிரபு ஏற்றுக்கொண்டால், கிளர்ச்சி தேவையில்லை என்று கூறினார்.

முக்கியமான கோரிக்கைகள்:

- ரூபாய் – ஸ்டெர்லிங் விகிதத்தை குறைக்க வேண்டும்
- நில வருவாயை பாதியாகக் குறைத்து சட்டமியற்றும் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படுத்த வேண்டும்
- உப்பு வரியை ரத்து செய்வதுடன், அரசின் உப்பு ஏகபோகமும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்
- உயர்தர பணியாளர் சேவைகளின் சம்பளம் பாதியாக குறைக்கப்பட வேண்டும்
- இராணுவச் செலவுகள் 50% குறைக்கப்பட வேண்டும்
- இந்திய ஜவுளி மற்றும் கடலோர கப்பல் போக்குவரத்துக்கான பாதுகாப்பு
- அனைத்து அரசியல் கைதிகளும் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும்

இயக்கத்தின் ஆரம்பம்: தண்டி அணிவகுப்பு

- காந்தி இயக்கத்தைத் தொடங்க முடிவு செய்தார். 12 மார்ச் 1930 அன்று காந்தி தனது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 78 சீடர்களுடன் தனது சபர்மதி ஆசிரமத்திலிருந்து தண்டி கடற்கரைக்கு வரலாற்று சிறப்புமிக்க உப்பு அணிவகுப்பைத் தொடங்கினார்.
- அங்கு காந்தியும் அவரது சீடர்களும் கடலில் இருந்து உப்பு தயாரித்து சட்டத்தை மீறினர். இயக்கத்தின் வேலைத்திட்டம் பின்வருமாறு:
  - உப்புச் சட்டம் எல்லா இடங்களிலும் மீறப்பட வேண்டும்.
  - மாணவர்கள் கல்லூரியை விட்டு வெளியேற வேண்டும், அரசு ஊழியர்கள் பணியில் இருந்து விலக வேண்டும்.
  - வெளிநாட்டு ஆடைகளை எரிக்க வேண்டும்.
  - அரசுக்கு எந்த வரியும் செலுத்தக்கூடாது.
  - மதுக்கடைகளில் பெண்கள் தர்ணா நடத்த வேண்டும்.
- இவ்வாறு, ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கும் வரலாற்றுப் பேரணி மார்ச் 12 அன்று தொடங்கியது, காந்தி ஏப்ரல் 6 அன்று தண்டியில் உப்புக் கட்டியை எடுத்து உப்பு சட்டத்தை மீறினார்.

இயக்கத்தின் பரவல்:

- தண்டியில் காந்தியின் சடங்கின் மூலம் வழி கிடைத்ததும், உப்பு சட்டத்தை மீறுவது நாடு முழுவதும் தொடங்கியது.
- காந்தியின் கைது மே 4, 1930 அன்று மேற்குக் கடற்கரையில் உள்ள தரசன உப்புத் தொழிலில் அவர் தலைமையில் சோதனை நடத்தப் போவதாக அறிவித்தார்.

- பருவமழையின் தொடக்கமானது உப்பு உற்பத்தியை கடினமாக்கியது மற்றும் காங்கிரஸ் மற்ற வகை வெகுஜனப் போராட்டங்களுக்கு மாறியது, இவை அனைத்தும் சமூகப் பிரச்சினைகளை கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரே மாதிரியான வடிவத்தால் வகைப்படுத்தப்பட்டன, அதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு ஜனரஞ்சக முயற்சிகள் மூலம் அவை விரிவடைந்து தீவிரமயமாக்கப்பட்டன:
  - இரயத்துவாரி பகுதிகளில் வருவாய் செலுத்தாதது;
  - ஜமீன்தாரி பகுதிகளில் சௌகிதாரா வரி இல்லை பிரச்சாரம்; மற்றும்
  - மத்திய மாகாணங்களில் வனச் சட்டங்களை மீறுதல்.
  - காவல்துறை மற்றும் கீழ்மட்ட நிர்வாக அதிகாரிகளின் சமூக புறக்கணிப்பு பல ராஜினாமாக்களுக்கு வழிவகுத்தது.

வெவ்வேறு இடங்களில் நடைபெற்றது:

தமிழ்நாடு:

- ஏப்ரல் 1930 இல், சி.ராஜகோபாலாச்சாரி உப்புச் சட்டத்தை மீறுவதற்காக தஞ்சை (அல்லது தஞ்சாவூர்) கடற்கரையில் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து வேதாரண்ணியம் வரை ஒரு அணிவகுப்பை ஏற்பாடு செய்தார்.
- இந்த நிகழ்வைத் தொடர்ந்து வெளிநாட்டு துணிக்கடைகள் மற்றும் மதுவிலக்கு பிரச்சாரம் பரவலாக மறியல் நடைபெற்றது

மலபார்:

- வைக்கம் சத்தியாகிரகத்திற்குப் புகழ் பெற்ற நாயர் காங்கிரஸ் தலைவர் கேளப்பன் உப்பு ஊர்வலங்களை ஏற்பாடு செய்தார்

ஆந்திர பிரதேசம்:

- கிழக்கு மற்றும் மேற்கு கோதாவரி, கிருஷ்ணா மற்றும் குண்டூரில் மாவட்ட உப்பு அணிவகுப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. உப்பு சத்தியாகிரகத்தின் தலைமையகமாக பல சிபிராம்கள் (இராணுவ பாணி முகாம்கள்) அமைக்கப்பட்டன.

வங்காளம்:

- வங்காளத்தில் அதிக எண்ணிக்கையிலான கைதுகள் மற்றும் அதிக அளவு வன்முறைகளை வழங்கியது.
- மிட்னாபூர், ஆரம்பாக் மற்றும் பல கிராமப்புறப் பகுதிகள் உப்பு சத்தியாகிரகம் மற்றும் சௌகிதாரி வரியைச் சுற்றி உருவாக்கப்பட்ட சக்திவாய்ந்த இயக்கங்களைக் கண்டன.
- அதே காலகட்டத்தில், சூர்யா சென்னின் சிட்டகாங் கிளர்ச்சிக் குழு இரண்டு ஆயுதக் களஞ்சியங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தி, ஒரு தற்காலிக அரசாங்கத்தை நிறுவுவதாக அறிவித்தது.

பீகார்:

- உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தைத் தொடங்கிய முதல் இரண்டு மாவட்டங்கள் சம்பாரண் மற்றும் சரண்
- இருப்பினும், மிக விரைவில், மிகவும் சக்திவாய்ந்த சௌகிதாரி அல்லாத வரிப் போராட்டம் உப்பு சத்தியாகிரகத்திற்குப் பதிலாக வந்தது (உப்பு தயாரிப்பதில் உள்ள உடல் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக)

பெஷாவர்:

- இங்கே, கான் அப்துல் கஃபர் கானின் கல்வி மற்றும் சமூக சீர்திருத்தப் பணிகள் பதான்கள் மத்தியில் அவர்களை அரசியலாக்கியது. பாட்ஷா கான் என்றும் எல்லை காந்தி என்றும் அழைக்கப்படும் கஃபர் கான், முதல் புஷ்டோ அரசியல் மாத இதழான புக்தூனைத் தொடங்கி, சுதந்திரப் போராட்டம் மற்றும் அகிம்சைக்கு உறுதியளித்த 'சிவப்பு—சட்டைகள்' என்று பிரபலமாக அறியப்பட்ட 'குதைகித்மத்கர்ஸ்' என்ற தன்னார்வப் படையை ஏற்பாடு செய்தார்.

தாரசனா:

- மே 21, 1930 இல், சரோஜினி நாயுடு, இமாம் சாஹிப் மற்றும் மணிலால் (காந்தியின் மகன்) ஆகியோர் தராசனா உப்பு வேலைகள் மீது சோதனை நடத்தும் முடிக்கப்படாத பணியை மேற்கொண்டனர்.
- நிராயுதபாணியான மற்றும் அமைதியான கூட்டத்தை கொடூரமான தடியடி நடத்தப்பட்டது

ஐக்கிய மாகாணங்கள்:

- வருவாய் இல்லாத பிரச்சாரம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது; அரசாங்கத்திற்கு வருவாயை செலுத்த மறுக்கும்படி ஜமீன்தார்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. வாடகை இல்லாத பிரச்சாரத்தின் கீழ், ஜமீன்தார்களுக்கு எதிராக குத்தகைதாரர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது

வெவ்வேறு பிரிவுகளின் தாக்கம்:

- பகத் சிங்கின் புகழ் காரணமாக வங்காளத்திலும், வட இந்திய நகரங்களிலும் புரட்சிகர பயங்கரவாதத்தால் போர்க்குணமிக்க நகர்ப்புற படித்த இளைஞர்கள் அதிகம் ஈர்க்கப்பட்டனர்.
- இந்த கட்டத்தில் தேசியவாதத்தின் மிகவும் பலவீனமான புள்ளி முஸ்லிம் பங்கேற்பு ஆகும், அது குறைவாகவே இருந்தது
- இருப்பினும், வடமேற்கு எல்லை மாகாணம் போன்ற சில பகுதிகள் பெரும் பங்கேற்பைக் கண்டன. சென்ஹாட்டா, திரிபுரா, கைபந்தா, பாகுரா மற்றும் நோகாலி ஆகிய இடங்களில் நடுத்தர வர்க்க முஸ்லீம் பங்கேற்பு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. டாக்காவில், முஸ்லீம் தலைவர்கள்,

கடைக்காரர்கள், கீழ்த்தட்டு மக்கள் மற்றும் மேல்தட்டு பெண்கள் தீவிரமாக இருந்தனர்

- இத்தகைய பின்னடைவுகள் பெருமளவிலான விவசாயிகள் அணிதிரட்டல் மற்றும் வணிகக் குழுக்களின் கணிசமான ஆதரவின் மூலம் பெரும்பாலும் உருவாக்கப்பட்டன
- குறிப்பாக தமிழ்நாடு மற்றும் பஞ்சாபில் வணிகர் சங்கங்கள் மற்றும் வணிக அமைப்புகள் புறக்கணிப்பை செயல்படுத்துவதில் தீவிரமாக இருந்தன
- இந்த இயக்கத்தின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் பெண்களின் பரவலான பங்கேற்பு ஆகும்
- 1930 களில் முதுகலை பட்டதாரிகளில் ஒருசில பெண்கள் இன்னும் தங்கள் ஆசிரியர்களின் துணையுடன் வகுப்புக்குச் சென்றனர், இன்னும் சமூக ரீதியாக பழமைவாத தொழில்முறை, வணிக அல்லது விவசாய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள், கடைகளில் மறியல், லத்திகளை எதிர்கொள்வது மற்றும் சிறைக்குச் செல்வது போன்றவற்றில் இருந்தனர்.

அரசின் அணுகுமுறை:

- இயக்கத்தை ஒடுக்க பிரிட்டிஷ் அரசு அடக்குமுறைக் கொள்கையைப் பின்பற்றியது. இந்த இயக்கம் தொடங்கப்படுவதற்கு முன்பே ஆயிரக்கணக்கான காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்
- 1930 ஆகஸ்ட் 23 அன்று, வங்காளச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது மற்றும் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் கடினமாக்கப்பட்டது.
- 1910 ஆம் ஆண்டின் பத்திரிகைச் சட்டம் கடுமையாக அமல்படுத்தப்பட்டது மற்றும் செய்தித்தாள்களுக்கு பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. பல செய்தித்தாள்கள் மற்றும் பத்திரிகைகள் தங்கள் வெளியீடுகளை நிறுத்திவிட்டன.
- பொதுமக்களின் சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன. அப்பாவி ஆண்களும் பெண்களும் தாக்கப்பட்டனர். கைதிகள் பட்டினியால் வாடினர். போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டில் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்களும் பெண்களும் கொல்லப்பட்டனர்

போர் நிறுத்த முயற்சிகள்:

- 1930 முழுவதும் அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறை குழப்பமாகவும் இருந்தது.
- ஜுலை 1930 இல், வைஸ்ராய், லார்ட் இர்வின், ஒரு வட்ட மேசை மாநாட்டை பரிந்துரைத்து, ஆதிக்க அந்தஸ்தின் இலக்கை மீண்டும் வலியுறுத்தினார்.
- தேஜ் பகதூர் சப்ரு மற்றும் எம்.ஆர்.ஜெயகர் ஆகியோர் காங்கிரஸுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையே அமைதிக்கான சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற பரிந்துரையையும் அவர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

- மேலும், 1930 ஆகஸ்டில் மோதிலால் மற்றும் ஜவஹர்லால் நேரு காந்தியைச் சந்தித்து சமரசம் செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து விவாதிக்க எரவாடா சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். இங்கே நேருவும் காந்தியும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தினர்:
  - பிரிட்டனில் இருந்து பிரிந்து செல்லும் உரிமை;
  - பாதுகாப்பு மற்றும் நிதி மீதான கட்டுப்பாட்டுடன் முழுமையான தேசிய அரசாங்கம்; மற்றும்
  - பிரிட்டனின் நிதிக் கோரிக்கைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு சுயாதீன நீதிமன்றம்.